Vedlegg 2 sak 3
Metadata: 55.08

Subject: kommentarer til høringsuttalelsen av stjernørapporten
From: Tove Langhaug <tove.langhaug@odont.uio.no>
Date: Thu, 24 Apr 2008 15:33:45 +0200
To: Mette Groseth Langballe <m.g.langballe@medisin.uio.no>
CC: Inga Bostad <inga.bostad@admin.uio.no>, Inger Stray Lien <i.s.lien@admin.uio.no>, Pål Brodin <pal.brodin@odont.uio.no>
Return-Path: <tove.langhaug@odont.uio.no>
Received: from mail-imap6.uio.no ([unix socket]) by mail-imap6.uio.no (Cyrus v2.2.12) with LMTPA; Thu, 24 Apr 2008 15:33:46 +0200
X-Sieve: CMU Sieve 2.2
Delivery-date: Thu, 24 Apr 2008 15:33:46 +0200
Received: from mail-mx1.uio.no ([129.240.10.29]) by mail-imap6.uio.no with esmtp (Exim 4.67) (envelope-from <tove.langhaug@odont.uio.no>) id 1Jp1a6-00048m-O1 for inga.bostad@admin.uio.no; Thu, 24 Apr 2008 15:33:46 +0200
Received: from odont108.uio.no ([129.240.16.188]) by mail-mx1.uio.no with esmtps (TLSv1:AES256-SHA:256) (Exim 4.69) (envelope-from <tove.langhaug@odont.uio.no>) id 1Jp1a6-000491-Gu; Thu, 24 Apr 2008 15:33:46 +0200
Message-ID: <48108C39.20602@odont.uio.no>
Organization: UiO
User-Agent: Thunderbird 2.0.0.9 (Windows/20071031)
MIME-Version: 1.0
Content-Type: text/plain; charset=windows-1252; format=flowed
Content-Transfer-Encoding: 8bit
X-UiO-MailScanner: No virus found
X-UiO-Spam-info: not spam, SpamAssassin (score=-5.0, required=5.0, autolearn=disabled, UIO_MAIL_IS_INTERNAL=-5)
X-UiO-Scanned: 1EB05E468F448A4CC835E4B2C7921AFD774370EE
X-UiO-SR-test: 560E249A22B30614DF4F15E855E4A5650A50FA9F
X-UiO-SPAM-Test: remote_host: 129.240.16.188 spam_score: -49 maxlevel 99990 minaction 0 bait 0 mail/h: 1 total 692 max/h 16 blacklist 0 greylist 0 ratelimit 0

Det Odontologiske fakultet har mottatt høringsuttalelsen.

Vi ønsker å presisere følgende;

Fakultetet registrerer at UiO's styre har ulike oppfatninger av hva som er den beste styringsstrukturen for universitetet. Flertallet ønsker nå ikke en lovendring som fastsetter en ny styrings- og ledelsesstruktur slik Stjernø-utvalgets utredning foreslår.

OD vil understreke betydningen og nødvendigheten av å se på dagens styrings- og ledelsesstrukturer ved UiO med "friske øyne". Blant annet bør rekruttingsprosessen av ledere ses nøye på.

mvh
Pål Brodin
Dekan og Professor
Det odontologiske fakultet
Universitetet i Oslo
Postboks 1142 Blindern
0317 Oslo
Telefon: 47 22852183
Faks: 47 22852332
Mobil 99732419

Tove Langhaug
Fakultetsdirektør OD

Subject: [Fwd: Re: Høringsuttalelsen av Stjernørapporten]
From: Ann Kristin Sorli Halvorsen <a.k.s.halvorsen@admin.uio.no>
Date: Thu, 24 Apr 2008 13:50:43 +0200
To: Inga Bostad <inga.bostad@admin.uio.no>, Inger Stray Lien <i.s.lien@admin.uio.no>
Return-Path: <a.k.sorli@admin.uio.no>
Received: from mail-imap6.uio.no ([unix socket]) by mail-imap6.uio.no (Cyrus v2.2.12) with LMTPA; Thu, 24 Apr 2008 13:50:42 +0200
X-Sieve: CMU Sieve 2.2
Delivery-date: Thu, 24 Apr 2008 13:50:42 +0200
Received: from mail-mx1.uio.no ([129.240.10.29]) by mail-imap6.uio.no with esmtp (Exim 4.67) (envelope-from <a.k.sorli@admin.uio.no>) id 1JozyM-0003G5-RW for inga.bostad@admin.uio.no; Thu, 24 Apr 2008 13:50:42 +0200
Received: from edb247.uio.no ([129.240.22.47]) by mail-mx1.uio.no with esmtps (TLSv1:AES256-SHA:256) (Exim 4.69) (envelope-from <a.k.sorli@admin.uio.no>) id 1JozyM-0005An-NH; Thu, 24 Apr 2008 13:50:42 +0200
Message-ID: <48107413.4050505@admin.uio.no>
Organization: UiO
User-Agent: Thunderbird 2.0.0.9 (Windows/20071031)
MIME-Version: 1.0
Content-Type: text/plain; charset=ISO-8859-1; format=flowed
Content-Transfer-Encoding: 8bit
X-UiO-MailScanner: No virus found
X-UiO-Spam-info: not spam, SpamAssassin (score=-5.0, required=5.0, autolearn=disabled, UIO_MAIL_IS_INTERNAL=-5)
X-UiO-Scanned: C74056DA58842DBF078014AFDBC2810E9FF005B5
X-UiO-SR-test: 64008C857E2F6DE706A7ACD3C244CE2FE4C15AFE
X-UiO-SPAM-Test: remote_host: 129.240.22.47 spam_score: -49 maxlevel 50 minaction 1 bait 0 mail/h: 5 total 3923 max/h 11 blacklist 0 greylist 0 ratelimit 0

-------- Original Message --------
Subject: Re: Høringsuttalelsen av Stjernørapporten
Date: Tue, 22 Apr 2008 21:47:48 +0200
From: Harriet Bjerrum Nielsen <h.b.nielsen@stk.uio.no>
Reply-To: h.b.nielsen@stk.uio.no
Organization: Universitetet i Oslo
To: Ann Kristin Sorli Halvorsen <a.k.s.halvorsen@admin.uio.no>
CC: Liv Sæther <liv.sather@stk.uio.no>, Oddrun Rangsæter <oddrun.rangsater@stk.uio.no>
References: <480878B8.9050905@admin.uio.no>

STK tilslutter jeg utkastet og har ingen tilføyelser.
mvh
Harriet Bjerrum Nielsen

On 4/18/08 12:32 PM, Ann Kristin Sorli Halvorsen wrote:
> Vedlagt følger utkast til høringsuttalelse fra UiO til Stjernørapporten.
>
> Kommentarer og synspunkter sendes til m.g.langballe@medisin.uio.no
> med kopi til inga.bostad@admin.uio.no og i.s.lien@admin.uio.no.
>
> Siste frist for tilbakemelding: fredag 25.04.2008 innen 12.00.

NATURHISTORISK MUSEUM
UNIVERSITETET I OSLO

NOTAT

TIL

Arbeidsgruppen
v/M.G.Langballe

Museumsdirektøren
Postboks 1172 Blindern
NO-0318 Oslo
www.nhm.uio.no
e-post: postmottak@nhm.uio.no
Besøksadresse:
Sars' gt 1, Oslo
Telefon: 22 85 1840
Telefaks: 22 85 18 32
e-post:: elen.roaldset@nhm.uio.no

Saksbehandler: Roaldset/Desserud

Dato: 25.04.2008 Saksnr.: Sakseier:

KOMMENTARER TIL UTKAST TIL UiOs HØRINGSUTTALELSE TIL NOU 2008:3

Generelt vedr. NOU-en:
Stjernøutvalgets innstilling (NOU 2008:3) er holdt på et så overordnet nivå at ordet "museum" ikke finnes en eneste gang. Dette til tross for at universitetene har noen av landets største museer.

Spesiell kommentar:
Vedr. Finansieringsmodellen (s. 103): For museene har det vært et mål å få en finansieringsmodell som også har med resultatbaserte komponenter for formidling og samlingsarbeid.

Kommentarer til utkastet til UiOs høringsuttalelse:
Utkastet til høringsuttalelsen er et grundig og omfattende dokument.. Er det fokusert nok?

s. 5/6 UiOs profil og rolle i sektoren:
Spørsmål: Lar det seg virkelig gjøre i en internasjonal konkurransesituasjon å opprettholde bredde innen så mange områder som i dag? UiO har utviklet seg i en nasjonal ramme, men ønker nå å videreutvikle seg i en internasjonal ramme.

s. 9 og s. 12. Politisk styring versus institusjonens autonomi og Styring og ledelse i universitets- og høgskolesektoren: At universitetsmuseene KHM og NHM siden 1999 har hatt enhetlig ledelse burde nevnes. Evalueringer har bekreftet at den reorganisering (konsolidering) av UiOs museer med enhetlig ledelse og med tilsatt direktør med høy vitenskapelig kompetanse som ble gjennomført i 1999, har styrket disse enhetene både vitenskapelig og formidlingsmessig. Museene har fra 1999 hatt universitetseksterne representanter i styret.. P.t. har både NHM og KHM ekstern styreleder.

s. 9.: *"UiO ser det som en oppgave å skaffe de beste rammer for forskningen ved å gi rom for sammenhengende tid til forskning, god personalpolitikk og god faglig ledelse,..."*
Kommentar/spørsmål: Hvordan skal god personalpolitikk og god faglig ledelse kunne gjennomføres kun med valgt ledelse og uten styrking av lederkompetansen?

Elen Roadset
direktør

Thore Desserud
underdirektør

Kommentarer fra SV-fakultetet til utkast til:

Universitetet i Oslo (UiO)s høringsuttalelse til Stjernøutvalgets innstilling NOU 2008:3 Sett under ett – Ny struktur for høyere utdanning

SV-fakultetet støtter hovedtrekkene i det forslag til høringsuttalelse som er utsendt. Spesielt mener vi det er viktig fremheve "vilkårene for å sikre Norges posisjon og deltakelse i det internasjonale forskningssamarbeidet" (s.2). Gitt Stjernøutvalgets svake beskrivelser av UiOs rolle, mener vi også det er riktig å fremheve UiOs egne erfaringer som grunnlag for vurderinger av de nasjonale utfordringer.

Under følger noen kommentarer til enkeltpunkter:

1) Siste kulepunkt s. 3. "UiO støtter ikke forslaget om å øke andelen forskningsmidler avsatt til prioriterte områder på bekostning av andelen frie midler." SV er enig i hovedprinisippet her, men foreslår at dette formuleres enda sterkere. Gitt at andelen frie midler har vært redusert de senere år, bør målet være å *øke* andelen frie midler på bekostning av midler avsatt til prioriterte områder. Dette er et viktig tiltak for å sikre at kvalitet i forskning er overordnet fordelingskriterium og for å styrke grunnforskning.
2) Til innledning, s 4 , første avsnitt. Mulig tillegg etter siste setning: "Vi vil her også legge til at det å kunne vurdere informasjon, dvs kildekritiske og metodologiske ferdigheter, idag er viktigere enn noen gang, grunnet det enorme og til dels ufiltrerte informasjonstilbudet som er tilgjengelig på Internett."
3) S. 11. Kanskje endre "regjeringspartiene" i første avsnitt til "de politiske myndigheter"?
4) S. 12. " Utvalgets mindretall, Marianne Harg, har formulert sine synspunkter i en egen uttalelse og UiO deler mange av hennes oppfatninger." Dette blir upresist og kan oppfattes til en generell støtte til alle Hargs synspunkter. En burde i det minste konkretisere noen av Hargs synspunkter og så støtte disse.
5) S. 17. "Ved UiO har sentrene sprunget ut av allerede sterke miljøer og mange av dem har tverrfaglige innslag..". Her bør tverrfaglige endres til "tverr- og flerfaglige".
6) S. 18, 3. avsnitt. Tillegg etter " En årlig innsprøyting av 50 til 100 mill kroner for å styrke undervisningskvaliteten i høyere utdanning kan anvendes på mange måter.": "Vi antar at en kan få større effekt av disse pengene ved å stimulere til forsøk og utvikling av undervisningsformer innenfor rammen av de etablerte miljøene, slik at en i minst mulig grad binder opp ressursene i egne administrative enheter". Antakelig bør de to påfølgende setninger da revideres noe.
7) S. 22. Har ikke NFR allerede gitt sin støtte til EuroHESC?

Med hilsen

Knut Heidar
Dekan
25/4-08

Innspill fra teologisk fakultet
v/ Trygve Wyller:

Oppsummering av UiOs synspunkter

Stjernø-utvalget trekker innledningsvis opp en flott visjon for hva som skal kjennetegne høyere utdanning i Norge på 10-20 års sikt. UiO slutter seg til den. Utredningen gir også en god og grundig gjennomgang at de siste års reformer i sektoren, og vi kjenner oss godt igjen i de utviklingstrekk som beskrives og de analyser som gis.

Men når det gjelder vilkårene for å sikre Norges posisjon og deltakelse i det internasjonale forskningssamarbeidet, mener vi at utvalget undervurderer de utfordringene vi står overfor. Etter UiOs oppfatning legges det for liten vekt på forskningsvilkårene og på hva som kreves for å nå opp i den internasjonale konkurransen om forskningsmidler, samtidig som de tradisjonelle universitetenes utfordringer og behov for gode og langsiktige rammer, ikke vies tilstrekkelig oppmerksomhet.

Utvalgets konkrete forslag er også i for liten grad rettet inn mot å nå visjonens mål om at Norge skal fremstå som en internasjonalt aktiv forskningsnasjon. Etter UiOs vurdering er dette en helt sentral utfordring for et lite land, og våre nasjonale ambisjoner og evne til å lykkes vil ha meget stor betydning både for utviklingen av velferdsstaten og for fornyelsen av næringslivet fremover.

.

Grove modeller for en felles nasjonal institusjonsstruktur har fått en for dominerende plass, og de tiltakene som foreslås står heller ikke alltid i forhold til utvalgets visjoner og mål etter vår vurdering.

UiO har derfor valgt å gi noen mer overordnede synspunkter på hva vi ut ifra egne erfaringer mener er de nasjonale utfordringene. Det omfatter også en mer utfyllende beskrivelse av Universitetet i Oslo og av de utfordringene som står øverst på vår agenda akkurat nå.
I tillegg kommenteres de enkelte kapitler slik Kunnskapsdepartementet har bedt om.

Oppsummeringen av våre viktigste synspunkter kommer punktvis her:

- **UiO mener at Norge bør utforme en overordnet kunnskapspolitikk som vektlegger utvikling av faglig kvalitet som et langsiktig hovedmål. Stjernø-utvalget har i alt for liten grad vektlagt den betydning faglig kvalitet på godt internasjonal nivå spiller for utviklingen av det nasjonale prosjektet.**

Formatted: Font color: Auto

Prosess faglig prioritering(PFP)

Prosess faglig prioritering er en faglig strategiprosess som ble igangsatt av universitetsstyret i juni 2006. Resultatet foreligger i oktober 2008. De faglige prioriteringene skal være et supplement til UiOs strategiske plan og gi et samlet bilde av hvor forskningen ved UiO er sterk i dag eller har som mål å være sterk i fremtiden. De faglige prioriteringene skal både være langsiktige og fremtidsrettede, og de skal legges til grunn for utvikling av forsknings- og studieporteføljen og for formidlingsvirksomheten. I tillegg skal prioriteringene gi et faglig grunnlag for ressursfordeling og for utadrettet profilering. Iverksetting må skje over mange år og endringer realiseres gjennom flere typer virkemidler og som følge av beslutninger både i universitetsstyret eller på fakultets- og instituttnivå.

UiOs overordnede mål er å styrke posisjonen som et forskningsuniversitet på høyt internasjonalt nivå. I inneværende strategiperiode er PFP UiOs viktigste fellestiltak for å nærme seg dette målet. Prioriteringene skal være retningsgivende for å oppnå høyere grad av konsentrasjon som universitetsledelsen mener er et nødvendig grep for å nå det ambisjonsnivået UiO har som forskningsuniversitet.

PFP er selvsagt først og fremst en intern prosess ved UiO med sikte på a gjøre Universitetet mer tydelig innnenfor sin brede fagportefølje. Gjennomføringen av denne prosessen er imidlertid også en måte å ta UiOs samfunnsansvar på alvor. Med sin stilling som Norges klart største og kvalitativt sterkest vurderte universitetet, har UiO et særlig ansvar for det norske samfunnets kompetanseutvikling i både dybde og bredde. Denne sammenhengen mellom kvalitetsoppbygging på dette nivået og samfunnsansvaret mener vi er for lite belyst i Stjernø-utvalget. Utvalget vektlegger med god grunn forholdet mellom utdanningspolitikk og helhetssyn på politikk og samfunn i Norge. Men man legger, etter vår mening ,altfor liten vekt på hvordan forsknings-og utdanningsinstitutsjoner viser samfunnsansvar ved å bygge ny forskningskompetanse og formidle den videre til stadig nye generasjoner studenter. Det er viktig med en nasjonal fordeling av utdanningsinstusjoner og en viss konsentrasjon av den samlete kompetansen. Men utvalget burde med fordel gitt langt større oppmerksomhet til den særegne form for samfunnsansvar som kommer til syne gjennom kvalitet og internasjonalt orientert forskning. Hadde utvalget vært mer oppmerksom i denne retningen, er det sannsynlig at man ville funnet noen andre parametre for lokalisering og prioritering enn de som nå er valgt.

Formatted: Font color: Red

UNIVERSITETET I OSLO
DET MATEMATISK-NATURVITENSKAPELIGE FAKULTET

NOTAT

Til: FA, Boks 1072

Fra: MNF

Kopi: Forskn.dekan

Saksbehandler: KNUTF

Emne: Stjernørapporten - høring

Dato: 24.04.2008 **Saksnr.:** 08/ 3068 **Sakseier:** FA

Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet
Fakultetsadministrasjonen
Postboks 1032 Blindern
N-0315 Oslo

Telefon: +47 22 85 52 00
Telefaks: +47 22 85 63 39
postmottak@matnat.uio.no
http://www.matnat.uio.no/

Stjernø-utvalget, kommentarer til utkast til høringsuttalelse fra Universitetet i Oslo.

Det matematisk-naturvitenskapelig fakultet (MNF) har noen kommentarer til UiOs utkast til høringsuttalelse om NOU 2008-3 *Sett under ett* (Stjernø-utvalget). I det følgende vil vi knytte våre kommentarer til punktene i sammendraget.

1. Fra utkastets sammendrag:

- **UiO støtter forslaget om å styrke doktorgradsutdanningen gjennom å etablere doktorgradsprogrammer og forskerskoler. Det er imidlertid behov for å definere nærmere hvilke krav som stilles til en forskerskole.**

MNF ser positivt på at doktorgradsutdanning, særlig i små miljøer, styrkes ved at det dannes faglige nettverk som kan bidra til kvalitetssikring av både faglige resultater og opplæring. Enheter ved fakultetet inngår allerede i dag i slike nettverk. Vi er imidlertid bekymret for at sterk fokusering på forskerskoler skal føre til en nedvurdering/nedgradering av allerede eksisterende forskerutdanninger som fungerer godt på et meget høyt nivå. Som eksempel kan nevnes forskerutdanningen ved våre SFFer. Vår bekymring blir heller ikke mindre etter Forskningsrådets kløfete håndtering av denne saken. Fakultetet vil advare sterkt mot at man etablerer enda et system som vil bidra til akkrediteringsspiralen.

Den nåværende oppblomstringen av mer eller mindre marginale doktorgrader skyldes det sterke ønsket om universitetsstatus. Det er et paradoks at et frislipp av universitets-betegnelsen antakelig ville fjerne mange av problemene vi nå ser i forbindelse med marginal forskerutdanning.

2. Fra utkastets sammendrag

- **UiO støtter ikke forslaget om å øke andelen forskningsmidler avsatt til prioriterte områder på bekostning av andelen frie midler.**

Fakultetet er på alle måter for en økning i andelen frie midler til forskning. Vi har imidlertid litt problemer med å støtte dette relativt bastante utsagnet som fremstår som noe ureflektert. Vi er i en utvikling der en stadig større del av forskningsfinansieringen har tematiske føringer, dette vil neppe la seg snu (jfr. Statsråd Aaslands innlegg på storsamling 23.4.08). Det vil heller ikke være realistisk å forsøke å nekte sektordepartementene å bruke tematiserte forskningsprogrammer som virkemiddel. Derimot blir det desto viktigere at disse

programmene ivaretar sektorprinsippet, nemlig at sektordepartementene har ansvar for grunnforskning innenfor sin sektor. Dersom dette hadde blitt oppfylt slik det burde, ville presset på frie midler blitt redusert samtidig som grunnforskningen ville fått et løft.

3. Fra utkastets sammendrag

- **UiO støtter ikke forslaget om å øke antallet Sentre for fremragende forskning, men understreker at slike sentre må ha begrenset varighet slik at nye utlysningsrunder skjer med jevne mellomrom.**

Vi har full forståelse for utkastets uttalte bekymring om mulig kvalitetssenking for SFF og slutter oss også til tanken om tidsbegrensninger. Dog vil vi understreke at sentre primært er et virkemiddel, og det spørs om det er hensiktsmessig å legget et tallmessig (relativt tilfeldig) tak på dette. Det som blir viktig, er at kvaliteten opprettholdes, at det virkelig blir fremragende forskning, og at ikke tildeling skjer ut fra andre hensyn, som f. eks. distriktspolitikk. Det kan være verd å påpeke at dette virkemidlet også må ses i sammenheng med vertsinstitusjonens bæreevne. Erfaringen med eksisterende SFFer er at mens de bidrar stort til forskningen ved enhetene, representerer de også et betydelig ressurssluk for forskernes moderenheter, f. eks. innen forskningsledelse og undervisning.

4. Fra utkastets sammendrag

- **UiO ønsker en grundigere utredning av hva rollen for Sentre for fremragende undervisning skal være før en slik ordning eventuelt innføres i Norge.**

Fakultetet støtter sterkt behovet for en klargjøring av begrepet *Senter for fremragende undervisning*. Vi ser det som svært ønskelig at undervisning kan gis anerkjennelse på samme nivå som forskning, men er usikre på om dette er måten å gjøre det på. Forskning og undervisning er tett sammenknyttete aktiviteter i vår universitetsmodell, men det er for store innbyrdes forskjeller til at man uten videre kan overføre et virkemiddel fra den ene aktiviteten til den andre. Blant annet har de to aktivitetene helt forskjellig kundekrets. Det er også stor forskjell i uttellingsmekanismene for disse to aktivitetene i finansieringsmodellene.

Knut Fægri
dekan

Birger Kruse
fakultetsdirektør

UNIVERSITETET I OSLO
DET UTDANNINGSVITENSKAPELIGE FAKULTET

NOTAT

Til: Rektor

Det utdanningsvitenskapelige fakultet
Fakultetssekretariatet
Postboks 1161 Blindern

Telefon: 22 85 82 76
Telefaks: 22 85 82 41
E-post:
Nettadresse: www.uv.uio.no

Saksbehandler: BKJ

Dato: 25.04.2008 **Saksnr.:** **Sakseier:**

Stjernøutvalget - UV-fakultetets kommentarer til UiOs høringsutkast

Det utdanningsvitenskapelige fakultet er enige i hovedprinsippene i sammenfatningen. Særlig gjelder dette behovet for tiltak som bidrar til å forhindre en utvisking av skillene mellom de to institusjonstypene (universitet og høgskole) og som gjør det mulig for disse å videreutvikle sin egenart innenfor et helhetlig og mangfoldig utdanningslandskap.

På denne bakgrunn ser vi det som ønskelig at UiO i større grad enn i innstillingen benytter anledningen få fram sin oppfatning av universitetenes rolle i et moderne samfunn samt de "utviklingsbehov og utfordringer" (s. 5) som man står overfor for å fylle denne rollen. Å begrense seg til å peke på mangelen på statistikk og underlagsmaterialet i denne sammenhengen virker etter vår oppfatning svært defensivt. Man kunne her benyttet anledningen til å vise til trekk ved den internasjonale utviklingen og til de nye betingelser for forskning og utdanning et stadig mer globalisert og konkurranseorientert landskap gir.

Videre ser vi at dokumentets form til tider kan være uheldig i forhold til alliansebygging og politisk tilslutning, og vi registrerer for eksempel at man tidvis fremhever UiOs posisjon relativt landets øvrige universiteter – ved å påpeke hvor små, svake eller lite utviklede de andre er relativt UiO (s. 6). Vi er usikre på om dette er et hensiktsmessig grep, eller om det snarere vil kunne oppfattes som usakelig arroganse fra vår side i forhold til de prinsipielle spørsmål som reises. Vi stiller også spørsmål ved om det er klokt å gå direkte inn i den politisk belastende diskusjonen om nedleggelse av høgskoler (s. 15).

Vi er enig i at man ikke skal støtte utvalgets forslag i forhold til nasjonal institusjonsstruktur (i realiteten regionale universiteter). Vi er imidlertid usikre på om det er klokt å eksplisitt understreke en støtte overfor mindretallet (Harg), som har valgt å ta dissens på dette punktet. Vi mener dessuten at støtten blir utydelig i forhold til om man støtter alle Hargs synspunkter, eller bare enkelte av disse. I den grad man ønsker å uttrykke et avvikende syn må dette gjøres eksplisitt og konkret, uten bare å "henge seg på" et mindretallssynspunkt.

Vi mener videre at det, som et alternativ til etablering av regionale universiteter eller formalisering av samarbeid om utdanningsløp, vil være bedre å (videre)utvikle fleksible studiestrukturer for utdanninger og dermed bidra til å øke mulighetene for overgang mellom institusjonstyper og lærersteder. Dette vil åpne opp for en større grad av studentmobilitet, som vil medvirke til at man kan trekke veksler på de ulike institusjonstypenes (høgskolers og universiteters) ressurser, særtrekk og fortrinn. Lærerutdanningen er et eksempel på et område hvor dette vil kunne gjøres.

Avslutningsvis vil vi si oss enig i at utvalgets idé om etablering av sentre for fremragende undervisning (SFU) må utredes nærmere. Vi mener imidlertid at UiO likevel bør støtte tanken om SFUer tydeligere allerede nå. Den positive effekt selvrefleksjon omkring egen undervisningspraksis gir vil styrke vårt ry også som et internasjonalt toppuniversitet hva gjelder undervisningspraksis og -kvalitet.

Med vennlig hilsen

Karen Jensen
Dekan

Bård Kjos
fakultetsdirektør

UNIVERSITETET I OSLO
DET HUMANISTISKE FAKULTET

NOTAT

Til: Rektor

Fakultetssekretariatet

P.b. 1079 Blindern

Telefon: 5 63 35
Telefaks: 5 45 50
E-post: i.j.ullern@hf.uio.no
Nettadresse: www.hf.uio.no

Saksbehandler: ingerju

Dato: 24. april 2008 **Saksnr.:** **Sakseier:**

Kommentarer til utkast til UiOs høringsuttalelse til NOU 2008:3

Ved HF har Stjernø-utvalgets innstilling vært diskutert i Fakultetsstyret 11.04. og i møter med instituttlederne. Instituttledermøtet 22.4. diskuterte utkastet til UiOs høringsuttalelse til innstillingen.

Når det gjelder helheten i høringsuttalelsen, mener HF at den vil tjene på å kortes ned, for eksempel ved å redusere omtalen av UiOs profil og rolle i sektoren. Uttalelsen vil også etter vår vurdering tjene på å nedtone det som nå for flere lesere fremstår som en overdreven vekt på UiOs betydning. En slik nedtoning vil trolig virke rimeligere i forhold til UiOs alliansepartnere, både nasjonalt og regionalt. I diskusjonen i instituttledermøtet ble det for eksempel vist til de felles uttalelser som er publisert av flere universitetsrektorer, og at det kan være mer interessant å vise til slike fellestiltak enn fremhevingen av egen institusjon, for eksempel på s. 6 3. avsnitt. Vi vil også uttrykke tvil om hvor heldig det i en høringsuttalelse vil være å belære departement og regjering, jf s. 3.

Den punktvise oppsummeringen s. 2-4 av UiOs viktigste synspunkter gir en god anledning til å skissere et bilde av UiOs visjoner, for eksempel ved her å punktvis gjengi UiOs egenoppfatning i brytning med utvalgets innstilling. Slik oppsummeringen fremstår nå, virker det imidlertid som noen punkter representerer en prinsipiell stilling til utvalgets innstilling mens andre representerer mer detaljerte kommentarer av særlig pragmatisk eller strategisk interesse for UiO selv. De to punktene om doktorgradsutdanning og fullfinansiering av stipendiatstillinger er eksempler på dette siste, og kan etter vår vurdering gå ut eller omskrives i mer overordnet retning. HF etterlyser også en visjon om utdanning i denne oppsummeringen.

HF har valgt å konsentrere sine kommentarer til Stjernø-utvalgets konkrete forslag og UiOs uttalelser om dem, omkring utvalgte avsnitt i høringsuttalelsen. Kommentarene følger nedenfor.

Til punktet om styring og ledelse i universitets- og høgskolesektoren (s. 12), mener HF at setningene om intern uenighet ved UiO i det andre avsnittet bør ut. Til spørsmålet om en evaluering av dagens styrings- og ledelsesstrukturer mener HF at det er tilstrekkelig erfaringer til at evalueringene bør starte nå, og ser gjerne dette reflektert i høringsuttalelsen. HF savner også en kommentar om innstillingens forslag om en lovfestet søkekomité for rektorvalg - etter fakultetsledelsens vurdering er dette et godt forslag fra Stjernø-utvalget.

Til punktet om dimensjonering, arbeidsdeling og ansvar for små og utsatte fag (s. 15-16), vil HF markere uenighet med UiOs støtte til Stjernø-utvalgets forslag om en klarere ansvarsdeling mellom institusjonene når det gjelder små fag. Vår vurdering er at utvalgets

innstilling feilaktig innskrenker bruken av "små fag" til kun språk. Når det imidlertid gjelder en evt. ansvarsdeling for språkfagene, er det ikke en entydig erfaring fra HFs side at det er et problem med dublering av små fag. Det kan heller være heldig fra et forskningsmessig synspunkt, for å rekruttere studenter, for å bygge opp et nytt fagfelt i motsetning til å virke konserverende, osv.

HF vil derfor stille seg avvisende til en overordnet ny nasjonal prosess for en klarere ansvarsdeling mellom institusjonene når det gjelder små fag. Vi mener likevel at en ansvarsdeling kan være nyttig i enkelte fagområder eller enkelte nystartede fagområder. Diskusjoner om en ansvarsdeling og nye fag bør føres i de nasjonale fakultetsmøtene.

Vel så interessant som nasjonale modeller er, etter HFs vurdering, Stjernø-utvalgets forslag om nordiske samarbeidsmodeller. HF vil markere sin tilslutning til innstillingens forslag om at nordiske samarbeidsmodeller bør utredes.

Til punktet vedrørende Sentre for fremragende forskning (s. 17), vil HF støtte UiOs forslag om at det med jevne mellomrom bør åpnes for nye tildelinger. Flere og mindre utlysninger er etter vår vurdering bedre for Humsam-miljøene enn få og store utlysninger.

HF slutter seg til de forbehold UiO uttrykker i forhold til å etablere nye sentre for fremragende undervisning.

Vennlig hilsen

Trine Syvertsen
dekan

Anne Ma Eide
fakultetsdirektør

Vedlegg:
Kopi til:

UNIVERSITETET
I OSLO

NOTAT:

Ad UiOs høringsuttalelse til Stjernø-utvalgets innstilling.

Vi merker oss at det i oppsummeringen legges stor vekt på at UiO ikke føler at innstillingen til Stjernø tar hensyn til de grep som kreves for å sikre og styrke Norges posisjon og deltagelse i det internasjonale forskningssamarbeidet.

Videre peker omdømmeanalysen på at våre nøkkelmålgrupper ser et stort behov for at Universitetet selv prioriterer og synliggjør sine sterke områder.

På SFF-forumet i januar fokuserte rektorene fra Trondheim og Tromsø på at de kom til å legge ned betydelige ressurser for å sikre muligheten for videre eksistens for de SFF-er som hadde kommet opp i det internasjonale toppsjiktet. Det ble fremhevet at det var en stor oppgave å sikre at "merkenavnene", kompetansen og fagfeltene som var bygd opp skulle kunne fortsette å utvikle seg også etter at SFF-perioden var over.

Vi savner en sterkere støtte og en klarere visjon fra UiOs side som fremhever at UiO aktivt ønsker å utnytte sine SFF-er til nettopp å nå sine mål om å delta i det internasjonale forskningssamarbeidet og på enkelte områder også sette agendaen for dette arbeidet. Her er det viktig å gi signaler om at man ønsker å støtte opp om videreføring av den status som SFF-ene opparbeider seg som internasjonale forskningsgrupper av høy kvalitet, og at dette må være førende for prosessene som skal skje etter at NFRs SFF-bevilgning opphører.

UiOs holdninger på dette punkt ble også belyst i CoE evalueringen. I NFR's evalueringsrapport av 10 november 2006 heter det i *Executive summary* " A particular concern at this stage is the urgent need for planning by the host institutions for the CoEs at the end of their term. This is vital for the recruitment of new, and maintaining existing staff and high profile activities at the different CoEs during their last period. Such plans need to be developed in interaction between the CoEs and the university or other organisation at which the CoEs are based. We note that some universities consider it important to take advantage of the development at the CoEs, provided that they continue to do cutting edge research. They plan to continue the best aspect of the CoE efforts in other forms after the ten year period is ended, although concrete plans are not yet formed. **In contrast, the representatives for the University of Oslo expressed the view that their CoEs would have to be closed, and they had no possibilities to provide further support after the ten year life of the CoE. "**

I lys av dette mener SFF-ene ved UiO at spesielt to av oppsummeringene i høringsutkastet kan oppfattes som meget uheldige:

"UiO mener at institusjonenes basisbevilgning må økes, at nye stipendiatstillinger må fullfinansieres, og at det er viktig å beholde nasjonale konkurransearenaer for forskningsbevilgninger der kvalitet er utslagsgivende, men at det må suppleres med ordninger som demper behovet for at egenandeler dekkes over egen basisbevilgning når en vinner slike konkurranser."

Vi ser dette problemet, men mener at man i enda sterkere grad må fokusere på underfinansieringen, og ikke på behovet for ikke å selv bidra til å fremme prosjekter som blir prioritert/vinner konkurransen. Fokuset på egenandeler er presisert på side 15, men uttalelsen over er uheldig, fordi det kan tolkes dit hen at UiO ikke selv ønsker å prioritere enkelte av sine vinnere.

"UiO støtter ikke forslaget om å øke antall Sentre for fremragende forskning, men understreker at slike sentre må ha begrenset varighet slik at nye utlysningsrunder skjer med jevne mellomrom."

Denne uttalelsen kan misforstås. Vi foreslår at det legges vekt på at UiO mener at man har nådd et fornuftig nivå på antall SFF-er, men at nye utlysninger bør foretas når perioden for de løpende sentre går ut. Argumentet bør her snarere være utvanning, og tap av mulighet for egen oppbakking ved for mange slike miljø, enn vekten på økt basisbevilgning. Videre bør man ha en mer eksplisitt offensiv holdning til sentrenes vilkår etter endt periode. Her er det forskningsvirksomheten, arbeidsform, merkenavn osv. som bør være førende, og ikke ønsker om å beholde/ikke beholde senterstruktur eller innpassing i tidligere institutt-tilhørighet. Deler av dette er dekket på side 16 og 17 i notatet, men UiOs visjoner for å dra nytte av det som bygges opp gjennom en SFF-periode etter endt NFR-finansiering er fraværende. Notatet fremstår på dette punkt som defensivt og ikke offensivt.

Med vennlig hilsen

Nils Christian Stenseth	Bjørn Jamntveit	Ole Petter Ottersen	Ragnar Winther
Senterleder CEES	Senterleder PGP	Senterleder CMBN	Senterleder CMA

CEES

PGP PHYSICS OF GEOLOGICAL PROCESSES

CENTRE FOR MOLECULAR BIOLOGY AND NEUROSCIENCE

CMA Centre of Mathematics for Applications

Norsk Tjenestemannslag
Universitetet i Oslo

Oslo 25.4.2008

NTLs kommentarer til UiOs høringsuttalelse til Stjernøutvalgets innstilling

Styring og ledelse

NTL-UiO mener at Stjernøutvalgets forslag om styring og ledelse er helt sentralt i sektorens videre organisering. Utvalgets forslag som vil gjøre det mye lettere å tilsette fremfor å velge rektor, samt forslaget om å lovfeste enhetlig ledelse og ekstern styreleder, er uakseptable og møtte for få år siden massiv motstand da Ryssdalutvalget foreslo tilsvarende endringer. Universitetsstyrets flertall er imot en slik endring. NTL–UiO forventer derfor at UiO tar et klart standpunkt i denne saken, og markerer en tydelig motstand mot forslaget. UiO kan heller ikke unnlate å inkludere dette momentet i oppsummeringen over viktigste synspunkter.

NTL–UiO mener at forslagene om styring og ledelse er med på å undergrave den faglige innflytelsen og autoriteten, og driver universitetene i retning av foretaksmodeller der økonomiske hensyn styrer virksomhetens valg og prioriteringer. En slik utvikling er en trussel mot universitetsdemokratiet.

Institusjonenes interndemokrati er, etter NTL-UiOs mening, den viktigste forutsetningen for å sikre forskningsfrihet og demokratisk styring av fellesskapets ressurser. Dette krever en ordning med internt styreflertall, todelt ledelse (rektor og direktør) og valgt rektor. Todelt ledelse med valgt leder ivaretar faglig styring med stor grad av legitimitet, i kombinasjon med en profesjonell administrasjon. Delt ledelse er trolig også en forutsetning for valgt ledelse.

Forskningsfrihet

Et annet og svært sentralt spørsmål i de siste årenes diskusjoner om utviklingen i Universitets og høyskolesektoren er den individuelle forskningsretten, forskningsfriheten og forskningsmulighetene. Dette blir nesten ikke drøftet av Stjernøutvalget som synes å ta den individuelle forskningsfriheten for gitt. Men for mange universitets- og høyskoleansatte oppfattes det slett ikke slik. Årsakene er flere. Den såkalte særavtalen er oppsagt, flere høyskoler er blitt omgjort til Universiteter og Kvalitetsreformen har satt forskningstiden under sterkere press. Sist men ikke minst er det slik at rettighetsbaserte ordninger passer dårlig inn i en "moderne" managementstyrt virksomhet som Universitetene og høgskolene mer og framstår som. Virksomheten skal styres etter modeller og mål- og resultatstyringssystemer hentet fra det private næringsliv, der lederen må ha betydelig makt for å nå de kvantifiserte målene. Kristin Clemet, som var forsknings- og utdanningsminister i BondevikII-regjeringen slo derfor ensidig fast at forskningstiden var underlagt arbeidsgivers styringsrett og delegerte til hver institusjon å håndtere dette. I prinsippet er det derfor nå slik at arbeidsgiver bestemmer hvem som skal forske, hvor mye hver enkelt skal få forske og hvem

Postadresse: Boks 1034, Blindern 0316 OSLO
Besøksadresse: ZEB nybygget 4.et Nedre Blindern
Telefon: 22 85 72 52
Telefaks:22 85 71 44
E-post: kontor@ntl.uio.no
Internett: http://foreninger.uio.no/ntl

som ikke skal få forske i det hele tatt. Dermed er verdien av den lovfestingen av den individuelle forskningsfriheten som Stortinget gjennomførte høsten 2007, gjennom en ny paragraf i Universitetsloven, betydelig redusert. Den som ikke vil forske som ledelsen vil, kan fratas muligheten til å forske i det hele tatt.

NTL-UiO mener denne problematikken er viktig å rette søkelyset på i forbindelse med Stjernøutvalgets innstilling og universitets- og høyskolesektorens fremtid og etterlyser den i UiOs høringsuttalelse.

Finansiering
NTL støtter det UiO sier i oppsummeringen om økt basisbevilging og fullfinansiering av stipendiatstillinger. Vi mener også at de nasjonale konkurransebaserte tildelingene bør dekke de reelle kostnadene slik at enhetene ikke må binde egne midler til disse prosjektene.

Vi er enige med UiO i at strategiske bevilginger ikke må gå på bekostning av basis, men av den resultatstyrte tildelingen. En kraftig økning av basisbevilgning sikrer stabilitet og institusjonell og faglig autonomi . Det er i tillegg et hovedvirkemiddel for sikring av forskningsfrihet og kollegial styring. Et av problemene med resultatstyrt finansiering er at modellen premierer kvantitet, mens de uttalte målsettingene for sektoren legger stor vekt på kvalitet.

Politisk styring versus institusjonenes autonomi
NTL-UiO er ikke enige i UiOs vurdering om at sterkere politisk styring av institusjonen vil være uheldig, men det er viktig at denne begrenses til overordnede nasjonale strategier for arbeidsdeling og prioriteringer. NTL-UiO deler Stjernø-utvalgets vurdering av at kombinasjonen av høy institusjonell autonomi og det nåværende finansieringssystemet gjør at utviklingen i høyere utdanning i for stor grad blir et resultat av konkurransen mellom institusjonene om både studenter, ansatte og forskningsmidler. Politisk og strategisk styring må erstatte markedsmakten, ikke institusjonens egenstyring som skal være basert i faglige vurderinger. Vi støtter Stjernøutvalgets forslag om bruk av avtaler, strategiske midler og reduksjon av den resultatbaserte finansieringen.

UiO hevder at de ser det som sin *"oppgave å skape de beste rammer for forskning ved å gi rom for sammenhengende tid til forskning, god personalpolitikk og god faglig ledelse og at byråkratisk kontroll er lite egnet for å utvikle original og banebrytende forskning"*. Dette støtter NTL-UiO fullt ut og tar det som et signal om at UiO vil endre fokus og rette oppmerksomhet på den viktigste faktoren for god forskning, nemlig de ansatte.

Utviklingen de senere årene har ført til mindre sammenhengende tid til forskning, økt differensiering mellom vitenskapelige stillinger, fjerning av individuell forskningsrett (særavtalen) økt lønnsforskjeller, økt byråkratisering og kontroll, økt mål- og resultatstyring. Og UiO ikke foretatt seg noe for å hindre eller dempe denne utviklingen. Tvert imot har ledelsen gått aktivt inn for å innføre omfattende byråkratiske systemer som fører til kontroll fremfor støtte. Departementets resultatbaserte finansieringsmodell er ukritisk ført videre ned til enhetene og UiO har brukt store ressurser på systemer og rutiner for omfattende resultatstyring.

Norsk Tjenestemannslag
ved Universitetet i Oslo

UiO har bevisst unngått å snakke om de personalmessige konsekvensene av Prosess faglig prioritering og det har så langt ikke vært noen diskusjon om hvordan UiO skal finne *årsaken* til HFs enorme mobbetall. Gjentatte forsøk på å innføre en detaljert husleieordning har ikke direkte med personalpolitikk å gjøre, men er enda et bidrag til å flytte fokus fra faglig aktivitet og over til økonomistyring og byråkratisering. Summen av alle disse endringene har ført til en forverring av forskernes arbeidsvilkår.

Systematisk arbeid med personalpolitikk på overordnet og lokalt nivå kan realisere et stort konkurransefortrinn for UiO i kampen om å rekruttere og beholde de beste hodene.

Institusjonsstruktur
NTL-UiO mener den foreslåtte institusjonsstrukturen ikke vil bidra til forbedret forskning og utdanning, og at det er en feilslutning å tro at større institusjoner skaper større og mer robuste fagmiljøer. Det er viktig at eventuelle endringer i strukturen og sammenslåinger blir frivillig. Vi er enige med UiO om at institusjonens rammebetingelser defineres med samarbeid for øyet og at dagens incentiver for konkurranse må erstattes med støtteordninger som fremmer samarbeid.

Vennlig hilsen

Ellen Dalen
leder

Sten Morten Henningsmoen
nestleder

FORSKER FORBUNDET

Universitetet i Oslo
Boks 1072

FORSKERFORBUNDET VED UNIVERSITETET I OSLO
Postboks 1048 Blindern
0316 Oslo
Telefon 22 85 43 40/41/42
Telefaks 22 85 74 91

forskerforbundet@uio.no
http://foreninger.uio.no/forskerforbundet

Deres ref: Vår ref: 113.03/08/km Vår dato: 25.4.2008

Innspill til UiOs høringsuttalelse om Stjernøutvalgets innstilling – NOU 2008:3 *Sett under ett*

Forskerforbundet ved UiO (FF-UiO) har disse innspillene til UiOs høringsuttalelse om Stjernøutvalgets innstilling. FF-UiO vil dels komme med egne innspill til Stjernøutvalgets innstilling, dels kommentere UiOs uttalelse direkte.

Generelt mener FF-UiO det er mye bra i UiOs forslag til høringsuttalelse. Samtidig skulle vi ønske at den kunne være mer prinsipiell. Videre mener vi den i ulike sammenhenger spriker for mye. Dette gjelder særlig spørsmålet om modell. Vi kommer tilbake til dette under gjennomgangen av uttalelsen under.

Stjernøutvalget har lagt til grunn at det ikke er mulig å gå tilbake til en situasjon med et klart skille mellom universiteter og høyskoler. FF-UiO mener det er for bastant mht en analyse av dagens og framtidens forsknings- og utdannings-Norge. Vi er glad for at også UiO poengterer dette i sitt forslag til uttalelse, og ser at dette med fordel kan komme tydeligere fram. Videre mener vi at det er et altfor lite samsvar mellom den diagnosen utvalget stiller og den medisin utvalget foreslår. Vi støtter oss derfor på mye av innholdet i Marianne Hargs mindretallsuttalelse. Utvalgets forslag om strukturendringer, der målet i seg selv er store institusjoner, gir ikke et svar på de faglige utfordringene som institusjonene står overfor (s. 198). Det er på ingen måte sannsynliggjort, ei heller "bevist", at større enheter i seg selv er nøkkelen til faglig suksess. Parallellen til kommunesammenslåinger for å få mer effektive enheter kan på ingen måte gjøres gjeldende i universitets- og høyskolesektoren.

Ja til frivillig nettverkssamarbeid

Institusjonene innen forskning og høyere utdanning har de siste 15 årene vært gjennom mange, og til dels meget omfattende og grunnleggende, reformer og strukturelle endringer – fra høyskolereformen til kvalitetsreformen. Å sette i gang en så enorm og altomfattende strukturell reform som Stjernøutvalget nå foreslår, må ha meget tungtveiende grunner. Vi ser, etter en gjennomgang av hele innstillingen, ingen argumenter for at den foreslåtte strukturen vil gi bedre forskning ved de høyere utdannings- og forskningsinstitusjonene i Norge. Vi støtter oss derfor til Marianne Hargs uttalelse (s. 199): "Istedenfor å etablere helt nye løsninger, bør det bygges videre på de institusjonelle strukturer som i dag finnes, men ut fra mål om at de ulike institusjonstypene gis en mer tydelig rolle innenfor det samlede universitets- og høyskolesystemet." Vi deler med andre ord ikke UiOs støtte til en delvis storhøyskolemodell, og mener dette må tas ut av UiOs høringsuttalelse.

Til *kapittel 6* vil vi hevde at "Hernes er ikke død". Vi er helt uenig med Stjernøutvalget i at noen av hovedmomentene i Hernesutvalgets innstilling ikke kan vurderes eller gjennomføres. Stjernøutvalget sier selv at det i alle modellene "forutsettes [...] en større grad av arbeidsdeling enn i dag med sikte på å unngå små og spredte faglige miljøer" (s. 62). Vi mener at nettverksmodellen (6.4) er den eneste å foretrekke

dersom det skal foretas noen inngrep i det hele tatt. Her er både det som skjer på Vestlandet og i Oslo-regionen verdt å se nærmere på. Og et slikt samarbeid må naturligvis baseres ene og alene på frivillighet. Det er de enkelte institusjonene selv, og de enkelte fagmiljøene, som har kompetansen til å etablere nettverk og samarbeid på tvers – både nasjonalt og internasjonalt.

Utvalgets eget forslag, en kombinasjon av flercampusmodellen og prosess- og differensieringsmodellen, vil ha svært store omkostninger, både økonomisk og med tanke på ansatte, som i overskuelig framtid vil gå utover hele sektoren og den forskningen som pågår – og er ønsket skal pågå ved de enkelte institusjonene. Vi har simpelthen ikke råd til å satse så høyt! Det samme mener vi gjelder spørsmålet om en storhøyskolemodell, og mener derfor at UiO ikke skal gå inn på dette i sin uttalelse.

Nei til ny ledelsesmodell

FF-UiO stiller seg totalt uforstående til utvalgets diskusjon, analyse og konklusjon i *kapittel 7*. Det finnes ikke grunnlag for å si at styrer med eksternt flertall og ekstern styreleder er mer profesjonelle og beslutningsdyktige. Et slikt flertall kan styre institusjonene inn mot kommersielle formål som går på tvers av vitenskapens forpliktelse – å være allment tilgjengelig, for å sitere Knut Kjeldstadli. Forslaget kan ikke ses på som annet enn et angrep på det akademiske selvstyret. Dette er en åpenbar omkamp – både i behandlingen av Mjøsutvalgets og Ryssdalutvalgets innstillinger, gikk Stortinget imot en slik løsning. Dagens lovverk gir mer enn tilstrekkelig valgmulighet for de enkelte institusjonene. Å skulle lovfeste en helt annen modell, der rektor (valgt eller ansatt) utgjør én av ti "menige" i institusjonsstyret virker meningsløst. Det samme gjør forslaget om å åpne for eksternt styreflertall.

Delrapporten fra NIFU Steps evaluering av Kvalitetsreformen[1] viser hvordan partsstyret klart har blitt formelt svekket gjennom flyttingen av beslutningsmyndighet fra kollegiale, representative organer til faglige ledere i den nye administrative linjen.

For øvrig gir vi vår fulle tilslutning til følgende sitat fra Forskerforum 3/2008 (Jan F. Bernt):
"– En ledelse med hovedfokus på en bedriftspreget institusjonsstrategi vil lett ha et utenfra-perspektiv på forskningen og utdanningen, noe som hemmer utviklingen av fagene. Det blir helt galt hvis forskningen styres ovenfra, ut fra byråkratiske og institusjonspolitiske prioriteringer, og ikke nedenfra, der faglig kvalitet og nye perspektiver skapes."

Styrking av forskerutdanningen

FF-UiO er enig i at forskerutdanningen i Norge må styrkes (*kapittel 9*). Tanken om forskerskoler, som allerede eksisterer innenfor flere fagmiljøer, er i utgangspunktet positiv. Men forslaget på s. 67, "For eksempel kunne en tenke seg at finansieringen av forskerutdanning helt eller delvis skjer gjennom tverrinstitusjonelle forskerskoler heller enn direkte til institusjonene", er uaktuelt. I høyden kan det være aktuelt å koble kursvirksomheten til de enkelte forskerskolene. Men arbeidsgiveransvaret, og derigjennom finansiering av stipendiater, kan på ingen måte legges til forskerskolene. Dette er, og må være, primært et institusjonsansvar.

En langsiktig og stabil finansieringsmodell

I og med at departementet har varslet en større evaluering av finansieringssystemet i 2009, er det strengt tatt ikke nødvendig med en inngående gjennomgang her. Samtidig er det viktig at noen punkter vektlegges, all den tid Stjernøutvalgets innspill og forslag vil kunne påvirke departementets varslede evaluering.

De viktigste punktene FF-UiO ønsker å trekke fram i denne forbindelse er:

- Ikke mindre basis. Tora Aasland har selv sagt ved flere anledninger at basis skal økes.
- Hvem bestemmer til syvende og sist tildelinger knyttet til strategisk forsknings- og undervisningsbevilgning? Er dette departementet alene? Via NFR? Skal det "søkes" om midler – altså mer konkurranse og byråkrati? Utvalget sier selv at dette "vil være lettere å gjennomføre med få og

[1] Ivar Bleiklie, Hans-Erik Ringkjøb og Katarina Østergren, *Nytt regime i variert landskap: Ledelse og styring av universiteter og høyskoler etter Kvalitetsreformen* (Oslo: Norges Forskningsråd, 2006)

store institusjoner, jf. utvalgets forslag i kapittel 6". Med andre ord vil dette kanskje være en mindre hensiktsmessig delfinansiering med dagens struktur, evt. nettverksmodellen.

- Samarbeidskomponent? Andre komponenter? Jo flere indikatorer som innføres, jo mer kompleks blir modellen.
- Det er positivt å bygge ned konkurranseaspektet, pr i dag er det ingenting som tyder på at kvaliteten innen forskning og utdanning nødvendigvis øker med resultatindikatorene.
- Meningsløst at akkurat forskningskomponenten er et nullsumspill – skulle noe være et "sugerør inn i statskassa", som studiepoengproduksjon kalles, burde det være forskningskomponenten!

Ved Det medisinske fakultet har det vist seg en virkelig pervertering av tankene rundt finansiering. Institutt for medisinske basalfag (IMB), hvor all medisinsk grunnforskning finner sted, ses nå på som en ren utgiftspost for fakultetet – som "delfinansieres" fra de andre instituttene! Enhetene koblet til sykehusene har stort sett II-stillinger finansiert av sykehusene, kontorer og utstyr finansiert av sykehusene osv. IMB, derimot, er et klassisk universitetsinstitutt og derigjennom finansiert tilsvarende. Slik finansieringsmodellen nå fungerer blir dette altså sett på som et tapsprosjekt!

Til slutt ønsker vi å sitere finansminister Kristin Halvorsen på Uniokonferansen i desember 2005, hvor hun på spørsmål om studiepoengkomponenten i finansieringsmodellen svarte følgende: "Jeg er prinsipiell motstander av resultatbasert finansiering av sektoren!".

UiOs forslag til høringsuttalelse

Så til UiOs eget forslag. Vi velger å gå gjennom dette side for side, med våre konkrete kommentarer og innspill.

Av de 11 hovedpunktene i innledende oppsummering støtter FF-UiO punktene 1, 2, 3, 5, 6, 8 og 9. Til de andre punktene har vi følgende kommentarer:

- Ad 4: Det er ikke gitt at konsentrasjon nasjonalt gir bedre resultat! Det er ikke direkte sammenliknbart med kommunesammenslåingene, hvor det settes likhetstegn mellom økt størrelse og effektivitet. Spørsmålet om kvalitet kan ikke sees på samme måte som effektivitet.
- Ad 7: FF-UiO er enig i at forskerutdanningen i Norge må styrkes. Tanken om forskerskoler, som allerede eksisterer innenfor flere fagmiljøer, er i utgangspunktet positiv. Men forslaget på s. 67, "For eksempel kunne en tenke seg at finansieringen av forskerutdanning helt eller delvis skjer gjennom tverrinstitusjonelle forskerskoler heller enn direkte til institusjonene", er uaktuelt. I høyden kan det være aktuelt å koble kursvirksomheten til de enkelte forskerskolene. Men arbeidsgiveransvaret, og derigjennom finansiering av stipendiater, kan på ingen måte legges til forskerskolene. Dette er, og må være, primært et institusjonsansvar.
- Ad 10: FF-UiO ser ikke begrunnelsen for at det ikke skal kunne komme flere SFF. UiOs eneste begrunnelse er at det vil kunne føre til en svekkelse av ordningens renommé. Dette er vi ikke enige i, snarere ser vi SFF som en kilde til å styrke forskningssamarbeid på tvers av enheter og institusjoner.
- Ad 11: FF-UiO stiller seg skeptisk til hele ordningen med SFU, og mener derfor at en grundigere utredning av denne ordningen ikke bør prioriteres.
- Vi savner et eget hovedpunkt hvor behovet for en høyere basisandel i finansieringsmodellen presiseres.

Side 6: Det må sies mer og enda tydeligere viktigheten av universitetets bredde

Side 8: Vi mener begrepet "reell forskningsbasert utdanning" er meningsløst. Hva skulle det motsatte være?

Side 9: Det som sies om rammer for forskning er bra! Men hvorfor vektlegges de eksterne styremedlemmene i siste avsnitt? Det viktigste er vel strengt tatt utviklingen mot mer strategiske styrer, uavhengig av hvem som er styremedlemmer?

Side 10: Veldig bra om skillet mellom universiteter og høyskoler i 3. avsnitt.
Hvem er "studentene" i siste avsnitt?

Side 11: Her viser vi til egen uttalelse. Vi er enige i at vi ikke trenger en "pådyttet" nasjonal modell.
Det er bra med henvisning til helse- og kultursektoren.
Videre er det positivt at det vises til hvordan budsjettmodellen har en begrensende effekt mht samarbeid.
FF-UiO er ikke uten videre enig i at en arbeidsdeling mht master og ph.d. slik det er nevnt i siste avsnitt er veien å gå.

Side 12: Henvisningen til Marianne Harg er bra.
Vi viser til hva vi har sagt tidligere mht storhøyskolemodellen, og mener at det som sies her må taes ut av uttalelsen. Vi er sterkt negative til å innføre en storhøyskolemodell for Østlandet, og mener UiO her virker vinglete ved både å være for og imot en tvungen sammenslåingsprosess. Et forpliktende frivillig nettverkssamarbeid er positivt.
Når det gjelder styring og ledelse, er FF-UiO helt klare på at Stjernøutvalgets forslag er noe UiO bør og må gå imot. Slik det framstilles i forslaget til uttalelse, er det tannløst. UiO må tørre å være entydige i hva man mener, og må tåle et eventuelt mindretall. Vi kan ikke si både og, men må si klart nei til forslaget. Slik det står nå, signaliserer det bare svakhet og uenighet.
Etter vår mening må UiO presisere at det er viktig at man har en valgt rektor, og at det er rektor som er og må være styrets leder. Dette er et meget viktig ledd i den akademiske frihet, som bidrar til å sikre såvel UiOs autonomi som den frie forskningens plass i universitetssammenheng. Dertil kommer at spørsmålet ble grundig debattert ved forrige revisjon av universitets- og høyskoleloven både lokalt ved UiO, og på nasjonalt plan inklusive debatt i Stortinget. Resultatet av Stortingets lovbehandling våren 2005 ble det kompromiss som bl.a. fremgår av UH-lovens § 9-3, og som bygger på prinsippet om valgt rektor, men slik at det enkelte universitet eller høyskole kan beslutte at rektor skal være ansatt. Tatt i betraktning at disse spørsmål ble så sterkt debattert for bare 3 år siden, og hvor det i mellomtiden ikke er skjedd noe som skulle tilsi at disse spørsmål igjen ble tatt opp, tilsier bør UiO gå inn for at det ikke er noen grunn til å gjøre noen forandringer i denne del av styringssystemet.

Side 13: Støttes!

Side 14: Se tidligere mht forskerskoler – vi mener det er positivt, men kan ikke løsrives fra institusjonene. Det må komme enda tydeligere fram hvor viktig UiO mener det er med en økt basisandel. Videre må UiO eksplisitt si nei til et nytt nasjonalt organ mht finansiering.

Side 15: FF-UiO støtter ikke UiOs uttalelse om sammenslåing/nedleggelse av små studiesteder. Dette bryter helt med synet på frivillighet, og vi etterspør den helhetlige logikken!

Side 16/17: Mye bra om koblingen basisfinansiering – økt forskning. Videre støtter vi fullt og helt "nedenfra-og-opp"-perspektivet på satsingene.
FF-UiO ser ikke argumentene for at det ikke skal kunne etableres flere SFF.

Side 18: FF-UiO støtter høynet kvalitet i utdanningen, men sier et helt klart nei til SFU. Undervisning kan ikke på samme måte som forskning og SFF ses som noe strukturelt.

Side 19/20: Det sies mye om regional og internasjonal betydning, men det bør også fokuseres mer på det nasjonale perspektivet.

Med vennlig hilsen
Forskerforbundet ved UiO

Bjørn Øgaard
leder

Live Rasmussen
hovedtillitsvalgt

NATURHISTORISK MUSEUM
UNIVERSITETET I OSLO

NOTAT

TIL

Arbeidsgruppen
v/M.G.Langballe

Museumsdirektøren
Postboks 1172 Blindern
NO-0318 Oslo
www.nhm.uio.no
e-post: postmottak@nhm.uio.no
Besøksadresse:
Sars' gt 1, Oslo
Telefon: 22 85 1840
Telefaks: 22 85 18 32
e-post:: elen.roaldset@nhm.uio.no

Saksbehandler: Roaldset/Desserud
Dato: 25.04.2008 Saksnr.: Sakseier:

KOMMENTARER TIL UTKAST TIL UiOs HØRINGSUTTALELSE TIL NOU 2008:3

Generelt vedr. NOU-en:
Stjernøutvalgets innstilling (NOU 2008:3) er holdt på et så overordnet nivå at ordet "museum" ikke finnes en eneste gang. Dette til tross for at universitetene har noen av landets største museer.

Spesiell kommentar:
Vedr. Finansieringsmodellen (s. 103): For museene har det vært et mål å få en finansieringsmodell som også har med resultatbaserte komponenter for formidling og samlingsarbeid.

Kommentarer til utkastet til UiOs høringsuttalelse:
Utkastet til høringsuttalelsen er et grundig og omfattende dokument.. Er det fokusert nok?

s. 5/6 UiOs profil og rolle i sektoren:
Spørsmål: Lar det seg virkelig gjøre i en internasjonal konkurransesituasjon å opprettholde bredde innen så mange områder som i dag? UiO har utviklet seg i en nasjonal ramme, men ønker nå å videreutvikle seg i en internasjonal ramme.

s. 9 og s. 12. Politisk styring versus institusjonens autonomi og Styring og ledelse i universitets- og høgskolesektoren: At universitetsmuseene KHM og NHM siden 1999 har hatt enhetlig ledelse burde nevnes. Evalueringer har bekreftet at den reorganisering (konsolidering) av UiOs museer med enhetlig ledelse og med tilsatt direktør med høy vitenskapelig kompetanse som ble gjennomført i 1999, har styrket disse enhetene både vitenskapelig og formidlingsmessig. Museene har fra 1999 hatt universitetseksterne representanter i styret.. P.t. har både NHM og KHM ekstern styreleder.

s. 9.: *"UiO ser det som en oppgave å skaffe de beste rammer for forskningen ved å gi rom for sammenhengende tid til forskning, god personalpolitikk og god faglig ledelse,..."*
Kommentar/spørsmål: Hvordan skal god personalpolitikk og god faglig ledelse kunne gjennomføres kun med valgt ledelse og uten styrking av lederkompetansen?

Elen Roadset
direktør

Thore Desserud
underdirektør

Student-
PARLAMENTET I OSLO

Universitetet i Oslo
Norsk Studentunion

E-post: sp-adm@studorg.uio.no
http://studentparlamentet.uio.no

Postadresse:
Postboks 1088 Blindern
0317 OSLO

Tlf: 22 85 70 44
Fax: 22 85 52 77

Vedteke av Studentparlamentet i Oslo 27. mars 2008

Høyring om Stjernøutvalets rapport

Dette dokumentet inneheld Studentparlamentet i Oslo sin politikk på NOU 2008:3 - Sett under ett. Ny struktur i høyere utdanning, også kjent som Stjernøutvalet sin rapport.

Studentparlamentet i Oslo er i utgangspunktet skeptisk til heilskapen i rapporten. Vi finn det besynderleg at ein ynskjer å nytte 2 mrd til strukturendringar utan at det vil føre til forbetringar i utdanningskvalitet. Samstundes tykkjer vi at mange einskildelement i utgreiinga er svært bra. Etter vårt syn har statsråd Aasland rett når ho ymtar frampå om at "tida er ikkje mogen for dei store reformene - berre for dei små justeringane".

Studentparlamentet er skuffa over at utvalet ikkje har større fokus på målet om å løfte norske universitet opp på eit høgare internasjonalt nivå. Hovudfokuset i rapporten ser ut til å vere på å styrke fagmiljø som klarar seg dårleg i dag, samt sørgje for at ein framleis har ein desentralisert universitetsstruktur. Å etablere topp fagmiljø krev ei medvite satsing, som vi beklagar at utvalet ikkje i større grad ønskjer å prioritere.

Kap. 6: Institusjonsstruktur

For Studentparlamentet er det problematisk at Stjernøutvalet ikkje opplyser om kva omgrep dei meiner at femner høgskular og universitet. Vi er ikkje samde med utvalet når dei konkluderar med at skiljet mellom desse institusjonstypane er viska ut. Trass i at fleire høgskolar har blitt universitet, finst skiljet der, og om det framleis finst politisk vilje, kan skiljet styrkast. Etter vårt syn skal desse to ulike institusjonstypane ivareta ulike samfunnsoppgåver, der universiteta er institusjonar som tilby forskingsbasert undervisning med klar teoretisk profil, medan høgskolane tilbyr ein yrkesretta utdanning med det praktiske i fokus. Studentparlamentet har problem med å sjå korleis ein skal kunne ivareta desse oppgåvene betre ved å vere ein slags kombinasjonsinstitusjonar - noko vi tek for gitt at Stjernøutvalet meiner dei vil kunne gjere.

At ein ikkje legg noko skilje mellom desse institusjonstypane, er også problematisk fordi det gjer at ein overser den tredje institusjonstypen, dei vitskaplege høgskolane, i det vidare arbeidet. Når Stjernøutvalet ikkje ynskjer å vidareføre dei vitskaplege høgskolane, ser det for oss ut til at dei vitskaplege høgskolane blir jamstilte med dei "vanlege" høgskolane. Det er særs problematisk, fordi ein då overser at dei vitskaplege høgskolane er i ei særstilling. Medan "vanlege" høgskolar skal femne mange små fagmiljø, femner dei vitskaplege høgskolane svært få, men store, fagmiljø, og dei vitskaplege høgskolane er i stor grad aleine, eller i det minste, ledande, i sin fagkrins.

Stjernøutvalets krav om at ein institusjon bør ha minst 5000 studentar, fordi talet på studentar heng saman med storleiken på fagmiljøet, er i utgangspunktet eit godt krav. Det er viktig at breiddeinstitusjonane har fagmiljø der både talet på studentar og talet på vitskapleg tilsette er over kritisk masse, og då er ikkje dette kravet urimeleg. Men talet er problematisk når ein ikkje skil mellom breidde- og spissinstitusjonar. Dei vitskaplege høgskolane har allereie, trass i studenttal ned i ein tiendedel av "kravet", usedvanleg gode fagmiljø, og det er på ingen måte gitt at kvaliteten vil aukes om dei blir slått saman med andre institusjonar. Framlegga om høvesvis eit estetisk universitet i Oslo og innlemming av NHH i UiB er grunngitt utelukkande av kvantitetsomsyn, og ikkje kvalitetsutvikling. Det er påfallande at utvalet vel å ikkje legge vekt på dei faglege synergiane dei elles er så opptekne av å oppnå.

Kap. 7: Styring og ledelse i norsk høyere utdanning

Studentparlamentet er uroa over tendensen utvalet har til å ynskje sterkare statleg styring. Vi ynskjer å ta vare på den særeige styreforma Kunnskapsinstitusjonar har, med demokratiske liner og stor autonomi (tidvis også internt). Vi finn derfor også omkampsforsøket utvalet har tatt på spørsmål om leiarskap ureieleg.

Kap. 8: Kriterier for akkreditering som universitet

Studentparlamentet i Oslo er glade for at utvalet ser alvorleg på den akademiseringsprosessen som skjer på mange høgskolar, der det opprettes doktorgradar og mastergradar tufta på små fagmiljø - slik at ein på sikt kan bli universitet. Det er problematisk at det i praksis ligg kvantitative, og ikkje kvalitative, kriterium til grunn for å kunne bli universitet. Vi meiner, som utvalet, at kravet til stabilitet i fagmiljøa må skjerpes, då det er einaste måten å sikre at kvaliteten i fagmiljøa er god, og at det ikkje opprettes doktorgrader på heller tvilsamt grunnlag. Samstundes som vi er samde med utvalet i at det er stabiliteten over tid som bør vere avgjerande for å kunne bli universitet, finn vi det problematisk at ein ynskjer å redusere frå fire til éin doktorgrad som kriterium. Fagleg breidde må framleis vere eit kriterium for å vere universitet, og ein sikrar ikkje breidde med utgangspunkt i berre eitt fagmiljø.

Hadde ein blitt flinkare til å samarbeide på tvers av universitet og høgskolar, hadde det vore meir prestisje å vere høgskole, og vi ynskjer tiltak som kan sikre både meir samarbeid og som sikre at ein opprettheld dei ulike institusjonstypanes eigenart. Faglig nettverkssamarbeid kan vere eit døme på dette. På den måten kan ein sameine de spreidde fagmiljøa, og vonleg få gode faglege synergiar, utan å gå gjennom den enorme prosessen det vil vere å slå saman institusjonar.

Kap. 10: Finansieringssystemet for universiteter og høyskoler

Studentparlamentet i Oslo er glad for at Stjernøutvalet ynskjer å endre finansieringssystemet. Særs bra finn vi det at ein ynskjer å redusere fokuset på resultatbasert finansiering, og at ein ynskjer å klargjere kva som faktisk er basisstønad og kva som er andre stønadar. Det er ikkje til å komme i frå at Universitetet i Oslo har blitt forfordelt (i ordets rette forstand) med dagens basisstønad, og med så ulike basissatsar som KD opererer med, må ein legge til grunn at det ligg politisk motiverte middel inn i den store "basispotten", og vi vonar Stjernø sitt framlegg vil gjere det klarare kva som er kva.

Studentparlamentet tykkjer det er fornuftig med auka strategiske middel til forsking på einskilde område der behovet for forsking er stort, og til prioriterte nasjonale satsingsområde som til dømes miljøspørsmål eller psykiatri. Vi meiner likevel at de strategiske satsingane skal vere styrt av både faglege og politiske motiv, og vil åtvare mot at ein kan få store svingingar etter vekslande politisk fleirtal dersom ein opprettheld politisk styring over de strategiske midla.

Basisløyvinga er her avgjerande. Studentparlamentet meiner det er viktig å styrke basisløyvinga og ikkje redusere ho slik utvalet foreslår.

Kap. 12: Dimensjonering, arbeidsdeling, og ansvar for små og utsatte fag

Studentparlamentet i Oslo er glad for at utvalet ynskjer ei nasjonal ansvarsdeling for små fag. Når t.d. Afrikastudier har vore vurdert nedlagt ved både UiO og NTNU, er det eit teikn på at ein må ta nokre grep for å unngå at Noreg går glipp av viktig kompetanse. Nordiske samarbeidsløysingar kanalisert gjennom Nordisk Råd kan vere lurt i heilt spesielle tilfelle, men som hovudregel bør ein freiste halde på fagmiljøa i Noreg så langt som råd.

Kap. 13: Universitet på internasjonalt nivå?

Studentparlamentet i Oslo er usamd med utvalet når dei ikkje ynskjer særskilde satsingar for arbeidet med å utvikle eit norsk toppuniversitet. Utviklingstrekka i våre nordiske naboland og andre land det er naturleg å samanlikne oss med, som Nederland og Tyskland, viser stadig sterkare satsing på eitt (eller fleire) universitet for å kunne posisjonere seg i den internasjonale konkurransen, både på undervisnings- og forskingssida. Blir utvalet sitt framlegg vedteke, risikerer Noreg å sakke akterut. Studentparlamentet i Oslo meiner det er sjølvsagt at eit norsk toppuniversitet skal satse like sterkt på undervisning som på forsking, og meiner det berre er éin reell kandidat til å kunne bli toppuniversitet i Noreg: Universitetet i Oslo. Både fordi ein allereie er størst og har dei tyngste fagmiljøa, og fordi ein med sin Prosess Faglege Prioriteringar allereie har funne sine profilområde. Vi tillet oss også å minne om at det øvste studentorganet ved Noregs eldste, største og beste universitet får invitasjonar til å delta i ulike studentkonkurransar mellom Europas eliteuniversitet…

Kap. 15: Sentre for fremragende undervisning

I utgangspunktet stiller Studentparlamentet i Oslo seg positive til framlegget om Senter for Fremragende Undervisning, då det kan vere eit godt tiltak for å synleggjere verdien av undervisning. Samstundes ser vi eindel praktiske problem med opprettinga av eit slikt senter, og vi tillet oss å undre om ikkje det aller viktigaste må vere å opne SFF-ane for studenttilgang. Det er ein føresetnad for at ei slik ordning at det blir bevilga særskilde middel til dette, og at inndekninga ikkje må skje over det ordinære budsjettet. For Studentparlamentet er det også litt uklart nett kva ein ynskjer at desse sentra skal jobbe med, då vi meiner at dei kriteria som settes opp, burde kjenneteikne all god undervisning. Hovudfokuset til slike sentre må difor vere å sikre at god forsking kan omgjerast til god undervisning, og at dei arbeider med metodikk for spreiing av forsking på dei einskilde institusjonane spesielt og i sektoren generelt. Ein må ta med seg undervegsevalueringane frå dei engelske CELT-ane i det vidare arbeidet, ikkje minst for å sikre at SFU-ane ikkje blir isolerte institusjonar.

At ein meiner at NOKUT skal vere forvaltar av SFU-ene blir litt søkt, all den tid NOKUT ikkje har undervisning som ein del av sitt felt. Det kan virke som om ein her har freista implementere den engelske modellen utan å ta omsyn til kva slags mandat det engelske kvalitetssikringsorganet har.

Kap. 18: Etniske minoriteters deltakelse i høyere utdanning

Studentparlamentet i Oslo er svært positive til arbeidet og forslaga som er foreslått i kapitelet om etniske minoritetar. At etniske minoritetar er underrepresenterte i akademia er ei stor utfordring, og det er viktig at institusjonane og departementet kjenner sitt ansvar for å tilrettelegge for og iverksette tiltak som gjer det lettare for minoritetar å søke seg til og bli studentar hjå høgare utdanningsinstitusjonar. Det er svært positivt at utvalet også har eit fokus på arbeidet mot diskriminering i arbeidslivet, der etniske minoritetar ofte opplev å ha større problem med å få seg jobb, trass tilstrekkeleg og god kompetanse. Studentparlamentet er også positive til at utvalet foreslår at universitet og høgskolar skal foreta ei gjennomgang av innhaldet i læreplanar og materiell for å vurdere om studieplanar og litteratur viser ein etno- eller eurosentrisk dominans.

Kap. 19: Situasjonen for funksjonshemmede i høyere utdanning

Studentparlamentet i Oslo er glad for at utvalet tar utfordringane funksjonsnedsette har i høgare utdanning alvorleg, men tykkjer samstundes det er urovekkande at Stjernøutvalet definerer funksjonsnedsetting som relatert til "syn, hørsel, bevegelses- og skrivevansker", og ikkje tar omsyn til psykiske funksjonsnedsetting. At utvalet berre fokuserer på kva som er naudsynt for nokon, og ikkje tar omsyn til at universal utforming er eit gode for alle, vitnar om eit lite framtidsretta syn.